

Warszawa, 03. 11. 2022

WRD.5133.2.116.2022.AT

ZAWIADOMIENIE

Działając na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2022 r. poz. 840), oraz § 15 ust. 1 Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 10 września 2019 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem (Dz.U. 2019 poz. 1886)

zawiadamiam o włączeniu karty ewidencyjnej zabytku: **układ przestrzenny kolonii Leśna Polana**, do wojewódzkiej ewidencji zabytków.

W ramach rozpoznania wartości zabytkowych obiektu MWKZ dokonał jego oględzin przedmiotowego układu urbanistycznego, przeprowadził kwerendę oraz analizę stanu zachowania. W związku z licznymi głosami mieszkańców karta została uzupełniona o dodatkowe, przekazane informacje historyczne i doprecyzowana.

Początki majątku Prace Duże sięgają średniowiecza (Prace magna), w XIX w. przynależały do powiatu grójeckiego, gm. Komorniki, parafii Tarczyn (Słownik geograficzny Królestwa Polskiego, t. IX, 1888). W 1928 r. na zlecenie Romy z Budnych Orłowskiej z majątku Prace Duże wydzielono tereny przeznaczone na place budowlane (wg pomiaru mierniczego O. Dangela, nieruchomości hipoteczna „Kolonія Leśna Polana”). Pomiędzy drogami do Tarczyna (ob. ul. Piaseczyńska, ul. Tarczyńska) i rzeką Tarczynką wytyczono 3 ulice na osi północ-południe i 3 na osi wschód-zachód, na terenie wydzielono 145 posesji o zróżnicowanej powierzchni, najczęściej założonych na rzucie prostokątów lub trapezów. W latach 30. XX w. na terenie wydzielonego letniska zwanego „Leśną Polaną” zaczęto wznosić zabudowę murowaną i drewnianą. Do właścicieli działek należeli Stanisława i Wacław Lipnicki (właściciele pierwszego domu wzniesionego na tym terenie), Mieczysław Fogg, Adam Słodowy, Jerzy Tepli, rodziny m.in. Leśkiewiczów, Rosłańów, Gawińskich, Szwajcerów. Dalszy rozwój kolonii przypada na lata 40. oraz 50. XX w. Dominowała zabudowa letniskowa, drewniana, parterowa, usytuowana pośrodku zalesionych działek budowlanych, w późniejszym czasie zaczęto wznosić domy murowane (w latach 1973-1988 wydano 48 pozwoleń na domki letniskowe). W 1960 r. na terenie kolonii wzniesiono modernistyczną kaplicę konsekrowaną w 1980 r. Obecnie na terenie Leśnej Polany powstają budynki murowane całoroczne, jednorodzinne.

Zdaniem organu ww. układ przestrzenny posiada wartości historyczne jako świadectwo podejmowanych od końca lat 20. XX w. przemyślnych działań urbanizacyjnych na terenach o charakterze ruralistycznym, czego dowodem jest opracowany w 1928 r. projekt parcelacji, który pozostaje w dalszym ciągu czytelny i determinuje charakter ww. terenu. Na ww. obszarze zachowała się także historyczna zabudowa – domy letniskowe (wznoszone od lat 40. XX w.),

która w późniejszych latach uzupełniana była całoroczną zabudową, wpisującą się w zastany kontekst przestrzenny. Układ przestrzenny Leśna Polana wiąże się także z ważnymi postaciami polskiej kultury i nauki. Wartości naukowe ww. obszaru wynikają z koncepcji parcelacji uwzględniającej historyczne ciągli komunikacyjne (ob. ul. Piaseczyńska i Tarczyńska) oraz przebieg rzeki Tarczynka, która stanowią południową granicę kolonii. Ww. obszar jest zatem świadectwem popularności koncepcji podmiejskich domów letniskowych i stanowi źródło wiedzy na temat koncepcji urbanistycznych i architektonicznych związanych z taką formą zagospodarowania w rejonie Warszawy.

Na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, wojewódzki konserwator zabytków prowadzi wojewódzką ewidencję zabytków w formie kart ewidencyjnych zabytków znajdujących się na terenie województwa, a zgodnie z art. 22 pkt. 4 i 5 tejże ustawy, w gminnej ewidencji zabytków (prowadzonej przez organy samorządu terytorialnego w formie kart adresowych zabytków nieruchomości z terenu gminy) powinny być ujęte zabytki nieruchomości: wpisane do rejestru zabytków, znajdujące się w wojewódzkiej ewidencji oraz inne zabytki wyznaczone przez wójta/burmistrza/prezydenta miasta w porozumieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków.

Zgodnie z art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (Dz.U. 2021 poz. 2351), w stosunku do obiektów budowlanych oraz obszarów niewpisanych do rejestru zabytków, a ujętych w gminnej ewidencji zabytków, pozwolenie na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego wydaje właściwy organ w uzgodnieniu z wojewódzkim/samorządowym konserwatorem zabytków

Artykuł 7 pkt. 4 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami uwzględnia również ochronę dla zabytku nieruchomości figurującego w gminnej ewidencji zabytków poprzez ustalenie ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy oraz decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (linii kolejowej/ lotniska użytku publicznego).

Natomiast zgodnie z § 15 ust. 1 ww. rozporządzenia o zamiarze włączenia karty ewidencyjnej zabytku do wojewódzkiej ewidencji zabytków, o włączeniu tej karty, sporządzeniu nowej karty ewidencyjnej zabytku, o zamiarze wyłączenia karty ewidencyjnej zabytku z wojewódzkiej ewidencji zabytków lub o wyłączeniu tej karty wojewódzki konserwator zabytków zawiadamia niezwłocznie właściciela lub posiadacza zabytku albo nieruchomości lub rzeczy ruchomej, która przestała być zabytkiem.

MAZOWIECKI WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR ZABYTKÓW
prof. dr hab. Jakub Lewicki

Załącznik:

1. kopia karty ewidencyjnej zabytku (dla NID)

Otrzymują:

1. Sołectwo Prace Duże, ul. Główna 5, 05-555 Prace Duże
2. Urząd Miejski w Tarczynie, ul. J. Stępkowskiego 17, 05-555 Tarczyn
3. Biuletyn Informacji Publicznej WUOZ
4. ~~strony postępowania drogą obwieszczenia~~ starostwo Powiatowe w Piaseczynie
5. WUOZ aa (AT)

Do wiadomości

1. Narodowy Instytut Dziedzictwa, ul. Mikołaja Kopernika 36/40, 00-924 Warszawa